

Publicerad 2009-09-10 19:01 av hets

hål(l) i mig

du följer mig aldrig till spårvagnen längre
kysser mina läppar fort och pressar ut mig genom dörren
ligger alltid med ryggen emot
vet inte om du vill träffas längre
det är bara jag som frågar

du klagar på allt som har med mig att göra
säger att jag är ointresserad av allting och instängd
klagar på mitt dåliga självförtroende som om det skulle hjälpa
ändå är det alltid jag som ska be om ursäkt
"snälla var inte arg på mig"

du rör mig inte längre
försöker nå dig trots att din jävla rygg hindrar mig
verkar inte ens reagera att på min arm
försöker nå runt din bröstkorg
ger upp och vänder mitt ansikte mot väggen istället
du andas tungt, jag andas inte alls

kan inte leva så här
du måste ge mig ett jävla tecken på vad du vill
har frågat och frågat och frågat
men du kallar mig bara paranoid
så ger upp mina jävla känslor för dig
ger upp allting

orkar inte mer, orkar inte älska fler idioter
vill inte tänka på dig hela tiden
men det enda som min hjärna kan tänka på är
det som svider mest i hjärtat

du

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hets med Poeter.se id #20951 innehar upphovsrätten